

شناسایی و ارزیابی روابط مشترک معماری و موسیقی، و تاثیر آنها برهم

مهري ایرانی شیرامین^{۱*}، مسعود حق لسان^۲

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد، باشگاه پژوهشگران جوان و نخبگان، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد ایلخچی، گروه معماری، ایلخچی، ایران،

mehri.irani58@gmail.com

۲- استادیار، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد ایلخچی، گروه معماری، ایلخچی، ایران، mhaghlasan@yahoo.com

چکیده:

بشر با درک زیبایی از طبیعت الهام گرفت و با تقلید از اشکال و آهنگ های طبیعی، هنر را که یکی از عوامل مهم ابراز احساسات و بیان زیبایی است، به وجود آورد و آن را به صورت های گوناگون منعکس نمود. انسان، انفعالات درونی، احساسات و متأثرات خود را به وسیله حرکات و کلمات که مناسب ترین وسیله، برای بیان هیجانات است، آشکار ساخت که نمود آن موسیقی و معماری است. به طور کلی همه هنرها به طور عرضی با همدیگر ارتباط دارند، چرا که منشا تمام آنها تجلی زیبایی است. در عالم وجود دو عنصر معماری و موسیقی ارزش قدسی دارند، معماری همان موسیقی و موسیقی همان معماری است. رابطه بین موسیقی و معماری یک رابطه ذهنی است و نه یک رابطه واقعی بنابراین به طور کلی رابطه معماری و موسیقی تحت تأثیر قرار دادن روح از طریق مرکز عواطف و احساسات است. فرضیه ما شناخت وجوه تشابه معماری با موسیقی است که روشن می سازد، خاستگاهی که آفرینش معماری از آن آغاز می شود و مسیری طی می شود تا به هدف نهایی برسد در آفرینش موسیقی نیز صادق است. با توجه به این مفاهیم، هدف از این پژوهش ایجاد فضایی است که بتوانیم در آن تمام مفاهیم مشترک بین معماری و موسیقی را در زبان معماری (کالبد) و در فرم به صورت نقطه، خط، صفحه، حجم تجلی دهیم و الگویی مطلوب برای فضای معماری همگون با مفاهیم موسیقی ارائه دهیم. در این پژوهش تلاش شده تا براساس روش پژوهش شناختی و با رویکرد توصیفی - تحلیلی و با نگاهی جامع به صورت کتابخانه ای و اسنادی، ادبیات موضوع مورد بررسی قرار بگیرد. نتایج حاصل نشان می دهد که می توان با تطبیق دادن روابط مشترک بین هنر معماری با هنر موسیقی، می توان بنایی ماندگار احیاء نمود.

واژه های کلیدی: هنر معماری، هنر موسیقی، معماری و موسیقی، تاثیرگذاری